

RUS MASALLARI

KURTTAN KORKUYORSAN ORMANA GİRME.

ÇEVİRİ: SERVİN SARIYER

© KARAKARGA YAYINLARI 270

Dünya Masalları Serisi - 14

*Her hakka saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü,
telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.*

RUS MASALLARI

Orijinal Adı: Russian Fairy Tales

Derleyen/Yazan: Robert Nisbet Bain

Genel Yayın Yönetmeni: Mustafa Kutlukhan Perker

Yayın Koordinatörü: Mesud Ata

Çeviri: Servin Sarıyer

Editör: Seçil Epik

Görsel Yönetmen: Sedat Gösterikli

Reklam ve Tanıtım Müdürü: Bilgen Ülgen

1. Baskı: Şubat 2020

ISBN: 978-605-7865-65-6

*İmtiyaz Sahipleri: Yelda Cumalioğlu, Mustafa Kutlukhan Perker
KaraKarga Yayınları, Destek Yayınları'nın alt kuruluşudur.*

Yayıncı Sertifika No: 13226

Adres: Abdi İpekçi Cad. No 31/5 Nişantaşı / İstanbul

Tel: (0 212) 252 22 42

Fax: (0 212) 252 22 43

 karakarga.com info@karakarga.com

 [karakargayayinlari](https://www.facebook.com/karakargayayinlari) [karakargayayinlari](https://www.instagram.com/karakargayayinlari) [karakargayayin](https://twitter.com/karakargayayin)

Baskı: Baskı: Deniz Matbaa Mücellit

Adres: Maltepe Mahallesi Hastane Yolu,
Sokak No 1/6 Zeytinburnu - İstanbul

Tel: 0 212 613 30 06

Matbaa Sertifika No: 40200

İçindekiler

Önsöz	7
Altından Dağ	11
Morozko	21
Uçan Gemi	29
Parmak Kadar Boylu, Yedi Bin Metre Bryıklı CİN.....	43
Çareviç İvan ile Arpçısız Çalan Arpın Öyküsü	61
Gore-Gornskoe'nin Öyküsü.....	87
Bilinmeyen Yerdeki Belli Olmayan Şey	97
Kuz'ma Skorobogaty	127
Prenses Ebedi-Güzel	141
Verlioka	163
Kurbağa Prenses	173
Asker İvan'ın İki Oğlu.....	187
Zengin Marko ile Talihsiz Vasily'nin Öyküsü.....	209

ÖNSÖZ

Rus masallarını, yani “Skazki” veya “Märchen”leri 1800’lerin sonlarına doğru W.R.S. Ralston, *Rus Halk Masalları* çalışmasıyla dünyaya tanıttı. Bu sürükleyici ve göz alıcı çalışma her şeyden önce Slav dili üzerine yapılmış bilimsel bir çalışmaydı, içindeki öyküler büyük ölçüde Afanasiev’in muazzam koleksiyonundan seçilmişti ki Norveç Halk Masalları için Asbjörnsen ne ise, Rus Masalları için de Afanasiev oydu demek yanlış olmaz. Ralston’un kitabının yayımlanmasından bir yıl kadar sonra Rus tarihçi ve arkeolog Peter Nikolaevich Polevoi Afanasiev’in bitmez tükenmez derlemeleri arasından

çocuklara uygun olan otuz kadar Skazki'yi seçerek 1874 yılında St. Petersburg'da yayımlanan *Narodnuiya Russkiya Skazki* (Rus Peri Masalları) kitabını oluşturdu. İnanılmaz derecede güçlü ve karmaşık olan bu eski dünya öykülerini çocuklara uygun hale getirmek elbette kolay iş değildi ancak M. Polevoi işini çok iyi yaptı ve bu masallardaki şiddet ve hoyratlığı çocukların dünyasını yıkmayacak kadar törpülerken onların özünü değiştirmemeyi başardı.

Bu kitaptaki masalları da İngiliz tarihçi ve dilbilimci R. Nisbet Bain, M. Polevoi'nin derlemesinden istifade ederek incelikle hazırlandı. İlk derlemelerden bugüne kadar gelmesine imkan tanıyan herkes bu zincirin vazgeçilmez parçalarıdır ve bu masalları anlatmak yerine onların kendilerini anlatmalarına izin vermek daha iyi olacaktır.

ALTINDAN DAĞ

Bir zamanlar çok savurgan bir oğlu olan bir tüccar yaşarmış. Oğlan tutumluluk nedir bilmez, neyi var neyi yoksa har vurup harman savururmuş. Sonunda bu durum öyle bir hal almış ki, oğlan yiyecek bir parça ekmek bulamaz olmuş. alışmaktan başka çaresi olmadığını anla-yınca sırtına bir kürek alıp pazar yerine gitmiş ve birinin ona iş vermesi için beklemeye başlamış. Bir süre sonra yaldızlı tahtirevanı içinde civardaki herkesten yedi kat daha zengin olan bir tüccar görünmüş pazar yerinde. Ancak orada bekleşen bütün işçiler bu adamı görünce kaçıp sağa sola saklanmışlar. Bir tek tüccarın oğlu öylece kalmış

orta yerde.

“İş mi arıyorsun bakalım genç adam?” diye sormuş tüccar onun yanına gelerek. “İş arıyorsan gel benim yanımda çalış.”

“İş arıyorum elbette efendim,” demiş oğlan bunun üzerine.

“Peki söyle bakalım, ne kadar para istiyorsun?” diye sormuş tüccar.

“Günde yüz rubleye çalışırım”, diye cevap vermiş oğlan.

“Günde yüz ruble mi?” diye kükremiş tüccar bunun üzerine. “Çok para istiyorsun ama.”

Oğlan tüccara şöyle bir bakmış, “Benim ücretim size pahalı geldiyse daha ucuz birini bulun çalıştıracak,” demiş. “Ama siz şu ilerde görününce burada ne kadar işçi varsa hepsi kaçıp gitti.”

“İyi madem, yapacak bir şey yok, yarın limanda buluş benimle,” demiş tüccar ve oradan ayrılmış.

Ertesi günün ilk saatlerinde oğlan limana gittiğinde tüccarı orada kendisini beklerken bulmuş. Birlikte bir gemiye binip denize açılmışlar. Uzunca bir süre yol aldıktan sonra denizin orta yerinde bir ada belirmiş. Bu adanın üzerinde koca koca dağlar varmış ve deniz kıyısında ateş gibi bir şey

yanıyormuş.

“Şu gördüğüm ateş mi?” diye sormuş oğlan.

“Değil,” demiş tüccar. “Benim altından şatom o, güneş vurduğu zaman ateş gibi parlar.”

Gemi adaya yanaşmış, oğlan ve tüccar karaya çıkmışlar. Tüccarın eşi ve kızı onu karşılamak için şatonun kapısında bekliyorlarmış ve kız hiçbir insanın hayal edemeyeceği, hiçbir masalın anlatmaya yetemeyeceği kadar güzelmiş. Tüccar eşiy-le kızına sarılıp hasret giderdikten sonra şatoya girmişler, oğlan da hâlâ onların yanındaymış. Bir masaya oturup karınlarını doyurmaya başlamışlar.

“Bugün karnımızı doyurup dinleniriz,” demiş tüccar oğlana. “Yarın da çalışmaya başlarız.”

Oğlan sağlam yapılı, oldukça yakışıklı bir gençmiş. Teni bembeyaz, yanakları kıpkırmızıymış ve daha ilk görüşte âşık olmuş tüccarın güzel-ler güzeli kızına.

Yemekten sonra kız yan odaya geçip kapıdan gizlice oğlanı çağırmış. Ona bir çakmaktaşı ve bir bıçak vermiş, “Bunları al,” demiş. “Başın sıkışırsa kullanırsın.”

Ertesi sabah tüccar erkenden oğlanı da yanına alıp yüksek altından dağa doğru yola koyulmuş.

Tırmandıkça tırmanıyor ama bir karış yol gidemiyorlarmış. Tüccar en sonunda, “Duralım biraz,” demiş. “Dinlenelim, biraz su içelim.” Ancak oğlana su diye verdiği uyku ilacıymış. Oğlan bunu içip de derin bir uykuya dalınca tüccar bıçağını çıkarmış, yanında getirdiği cılız eşeği öldürüp içini boşaltmış, oğlanı da küreğiyle birlikte eşeğin boş karnına sokup bir güzel dikmiş, kendisi de gidip çalılardan arasına saklanmış.

Tam o esnada kalabalık bir demir gagalı kara kuzgun sürüsü uçmuş yamaçtan aşağıya doğru. Bunlar pençeleriyle eşeği almış, dağın başına taşıyıp avlarının orasını burasını didiklemeye başlamışlar ve onlar eşeğin etini yiyip bitirdiklerinde oğlan kendini bir dağın tepesinde kuzgunlarla çevrili halde bulmuş. Kalkıp kuşları kovalamış, bir sağına bir soluna bakınmış, “Neredeyim ben?” diye sormuş kendi kendine. “Nasıl geldim ki buraya?”

O esnada tüccarın sesi gelmiş aşağıdan, adam avazı çıktığı kadar bağırmış; “Altından Dağ’ın tepesinde,” demiş. “Küreğin de orada, al küreğini kazmaya başla. Bol bol altın bulacaksın.”

Oğlan böylece kazmaya başlamış, bulduğu altınları da aşğıdaki tüccara atıyormuş. Akşam olduğunda tüccarın elinde küp küp altın varmış artık.

“Yeter,” diye bağırmış aşğıdan. “Yeterince altın oldu burada. Eline sağlık, çok iyi çalıştın, haydi kal sağlıcakla!”

“Sağlıcakla mı?” diye bağırmış oğlan aşğıya. “Dur bakalım, beni indirmeyecek misin buradan?”

Tüccar oğlana şöyle bir bakmış, “Şimdiye kadar doksan dokuz işçi ölüp gitti o dağın tepesinde,” demiş. “Sen de yüzüncü olursun işte.”

Tüccar böylece dönüp arkasını gitmiş.

“Şimdi ne yapacağım ben?” diye düşünmüş oğlan. “Bu dağdan inmek imkânsız. Açlıktan ölüp gideceğim burada.”

Dizlerini karnına çekip çaresizce orada oturmaya başlamış. Demir gagalı kara kuzgunlar tepesinde daireler çiziyor, avlarının ölmesini bekliyorlarmış.

Oğlan her şeyin nasıl bu hale geldiğini düşünmeye başlamış ve o esnada aklına tüccarın kızının kendisine verdiği çakmak taşıyla bıçak gelmiş.

Oğlan çakmaktaşıyla çelik bıçağı çıkarıp birbirine bir kere sürtünce ortaya iki delikanlı çıkmış.